Глота ж. множество, навалица, калабалъкъ ὄχλος, ὅμιλος, δῆμος, бесчисленна глотѣ

Глотница ж. множество струпано на купъ, камара. Вълчешка глотница, кучья камара.

~~Глъчъ м. в. глъкъ, глъчъ, θόρυβος, врява~~

глугѣд (гът) Охр. чеп, чвор на дърво.

Глума ж. шега, присмѣхъ, игра, прѣдставление. комедия.

Глумачь м. в. Глумецъ

Глуменъ -мна, мно, (мний, мныя) ἀδόλεσχος

Глумене (то) ~~ср.~~ щова що прави който се глуми ἀδολεσχία. ~~Псал. CXVIII;~~ 85.

Глумецъ м. (мѣцъ) Стр. смѣхотворъ, насмѣшникъ, раскрива, шегаджия. Σκηνικός.

Глумилище ср. Стр. мѣсто направено за игри, за прѣдставление, позорище, театръ. Σκηνή

~~Глумитель м. Стр. тоже що глумецъ~~

~~Глумителенъ, -лна, лно, (лний) в. глумливъ~~

~~Глумително нар. глумливо~~

Глумица ж. σκηνική. играчка, актриса

Глумище ср. в. глумилище, σκηνή.

Глумливъ -ва, во. (вий) който се гаври, присмива на нѣкого или надъ нѣщо, говори на смѣхъ, на шега, на подбивъ, φλύαρος

Глумникъ м. σκηνικός, μετέωρος

Глумно нар.

~~Глумословецъ (вѣца) м. ἀδόλεσχος, шегаджия, раскрива, шегобиецъ, смѣхорникъ~~

~~Глумствено~~ нар. μετέωρος

~~Глумственъ -нна -нно (нний) ἀδολεσχίας~~

Глумчо м. μῶρος, звънчятий глумчо, насмѣшникъ

Глумъ м. θυμέλη, глумъ и смѣхъ, глуми дѣятъ, въ глумъ същe.

Глумя се, гл. об. 1) присмивамъ се, гавря се, за мене се глумѣхя които сѣдѣхя по портитѣ Пс. 68; 13. 2) размислямъ, поучявамъся въ твоитѣ заповѣди ще се поглумя. Пс. CXVIII; 15, ще се поглендисамъ.

Глупавина ж. тоже що глупость.

Глупавичъкъ, чка, чко (чкий) смекч. отъ глупавъ.

Глупавъ -ва, во (вий) 1) човѣкъ съ твърдѣ ограниченъ умъ, плиткоуменъ, скудоуменъ, неразуменъ, несмисленъ, глупавъ човѣкъ, 2) безразсѫденъ, нездравомислящъ, щуръ, улавъ, глупави думи, глупави работи.